

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษา “กระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักแสดง รวมถึงกระบวนการและปัจจัยเงื่อนไขที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แนวคิดการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) แนวคิดเรื่อง “คน” กับปัจจัยอุตสาหกรรมในการผลิต แนวคิดหลักการตลาด (Marketing) และแนวคิดการสรรหาบุคลากร (Recruitment) ที่มีระบบอุปถัมภ์ (Patronage System) และระบบคุณธรรม (Ment System) ซึ่งมีผลกระทบต่อกระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย

ในการศึกษาวิจัย ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึกแหล่งข้อมูลประเภทบุคคลเป็นหลัก คือ กลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ กลุ่มดารานักแสดง กลุ่มผู้ชม กลุ่มตัวแทนจากบริษัทโฆษณา และกลุ่มสื่อมวลชน นักวิจัยนับทั้งนี้ ได้ศึกษาแหล่งข้อมูลประเภทสิ่งพิมพ์เพิ่มเติมเพื่อประกอบการอธิบายในการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ในกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักแสดงของบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์ พบว่า กระบวนการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทยสามารถแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ การวางแผนกำหนดบทบาทนักแสดง การพิจารณาสรรหานักแสดง การคัดเลือกนักแสดง และการฝึกฝนพัฒนานักแสดง

1. การวางแผนกำหนดบทบาทนักแสดง โดยการอธิบายตามแนวทางความเหมาะสมกับบทบาทและความเหมาะสมทางการตลาด แบ่งเป็น 2 แนวทาง คือการวางแผนทำการคัดเลือกนักแสดงตามความเหมาะสมในบทประพันธ์ จากการดึงลักษณะของตัวละครออกมา และทำการคัดเลือกนักแสดงให้เหมาะสมกับบทบาท ส่วนแนวทางที่สอง คือการวางแผนทำการคัดเลือกนักแสดงตามความเหมาะสมโดยใช้นักแสดงเป็นหลัก และหาเรื่องหรือลักษณะของตัวละครที่เหมาะสมให้แก่นักแสดงที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งการวางแผน

กำหนดนักแสดงในลักษณะนี้ จะกำหนดนักแสดงจาก 2 แนวทาง คือ กำหนดจากนักแสดงที่มีความเหมาะสมทางการตลาด หรือนักแสดงที่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยม ซึ่งผู้ทำการคัดเลือกมั่นใจว่าสามารถขายได้และผู้ชมให้ความสนใจ แนวทางที่สองคือ กำหนดจากนักแสดงในสังกัดของบริษัทหรือสถานีโทรทัศน์ที่มีการเซ็นสัญญา โดยผู้ทำการคัดเลือกจะมีหน้าที่ในการสรรหานักแสดงให้กับนักแสดง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นงานแสดงของบริษัทหรือสถานีโทรทัศน์

2. การพิจารณาสรรหานักแสดง ขั้นตอนที่สอง คือ การสรรหาบุคคลตามความเหมาะสมกับบทบาทที่ได้วางไว้จาก 3 แนวทาง คือ การพิจารณาจากนักแสดงอาชีพที่มีประสบการณ์อยู่ในตลาดนักแสดง โดยพิจารณาจากนักแสดงอิสระและนักแสดงในสังกัด ส่วนแนวทางที่สอง คือ การพิจารณานักแสดงใหม่ ในกรณีที่ผู้ทำการคัดเลือกนักแสดงต้องการส่งเสริมและสนับสนุนนักแสดงหน้าใหม่ที่ต้องการเข้าสู่อาชีพนักแสดง เพื่อการผลิตบุคลากรใหม่ไว้ใช้งานหรือเป็นนักแสดงในสังกัด จะทำการพิจารณาบุคคล จากโมเดลลิ่งและวงการบันเทิงอื่น ๆ หรือจากความคุ้นเคย และการสมัครของบุคคลด้วยตนเอง นอกจากนี้ แนวทางสุดท้าย คือ การพิจารณาบุคคลจากนักแสดงสมัครเล่น ที่มีได้มีความประสงค์จะเป็นนักแสดงอาชีพ แต่เป็นนักแสดงที่ทำการแสดงเป็นครั้งคราว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักแสดงที่รับบทบาทไม่สำคัญนัก เช่นนักแสดงรับเชิญหรือนักแสดงประกอบ จากความคุ้นเคยของบุคคลที่ทำงานในแวดวงวงการบันเทิง โดยมีการรู้จักชกชนกันมา หรือบุคคลที่งานซึ่งอยู่ในพื้นที่การถ่ายทำที่มีโอกาสเข้าถึงในการเป็นนักแสดง

3. การคัดเลือกนักแสดง มีเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติพื้นฐานของนักแสดง 2 ประการ ประการแรก คือ รูปร่างหน้าตาตามความเหมาะสมและความสำคัญกับบทบาทการแสดงที่ได้รับ ถ้าคัดเลือกนักแสดงหลัก บุคคลจำเป็นต้องมีความเหมาะสมทางการตลาด คือ มีรูปร่างหน้าตาที่ดี นอกเหนือจากมีความเหมาะสมตามบทบาทของตัวละครแล้ว เนื่องจากนักแสดงหลักเป็นจุดขายที่ผู้ชมและผู้สนับสนุนรายการให้ความสนใจ ในส่วนของนักแสดงสมทบและนักแสดงประกอบ จะเน้นการคัดเลือกนักแสดงที่มีรูปร่างหน้าตาเหมาะสมกับบทบาทตรงตามลักษณะของตัวละครมากกว่า เนื่องจากเป็นนักแสดงที่ผู้ชมมีค้อยให้ ความสำคัญมากเท่ากับนักแสดงหลัก อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติประการที่สอง ในเรื่อง เสียงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการพิจารณาคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์เช่นกัน เนื่องจากเสียงพูดจะถ่ายทอดความรู้สึกในด้านอารมณ์ไปยังผู้ชมได้ดี นักแสดงจึงต้องมีคุณภาพเสียง และการออกเสียงที่ชัดเจนใช้งานได้

ในการทดสอบคัดเลือกนักแสดง ผู้ทำการคัดเลือกสามารถพิจารณานักแสดงอาชีพเพื่อคัดเลือกบุคคลตามความเหมาะสมได้โดยมิต้องมีการทดสอบ เนื่องจากบุคคลได้ผ่านขั้นตอนการทดสอบตั้งแต่เริ่มเข้าสู่การเป็นนักแสดงใหม่แล้ว ซึ่งการพิจารณาคัดเลือกนักแสดงหน้าใหม่จำเป็นต้องมีการทดสอบนักแสดง โดยแบ่งการทดสอบเป็น 2 ลักษณะ คือ การทดสอบนักแสดงหลัก และการทดสอบนักแสดงสมทบและนักแสดงประกอบ

การทดสอบบุคคลที่จะมารับบทบาทเป็นนักแสดงหลัก จะมีการทดสอบเพื่อพิจารณาคณะสมบัติ 3 ประการ คุณสมบัติประการแรก คือ ความเหมาะสมทางการตลาด โดยการทดสอบหน้ากล้องเพื่อพิจารณารูปร่างหน้าตาที่ดี ซึ่งในระยะหลังได้มีการเน้นการทดสอบสัมภาษณ์เพื่อดูประวัติความเป็นมา การศึกษา และชาติตระกูลของบุคคล เนื่องจากนักแสดงเป็นจุดขายที่ผู้ชม และผู้สนับสนุนรายการให้ความสนใจ นักแสดงจึงต้องการรูปลักษณ์ที่ดี และการมีภาพลักษณ์ที่ดี เพื่อช่วยต่อการประชาสัมพันธ์และการสร้างความเหมาะสมทางการตลาดให้กับนักแสดง คุณสมบัติประการที่สอง คือ ความสามารถทางการแสดง ผู้ทำการคัดเลือกนักแสดงจะไม่เน้นการทดสอบความสามารถของนักแสดงมากนัก เนื่องจากเห็นว่านักแสดงยังไม่เคยมีประสบการณ์ทางการแสดง และคิดว่าความสามารถทางการแสดงเป็นสิ่งที่มีการฝึกฝนพัฒนาได้ การคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่โดยเฉพาะนักแสดงหลัก จึงไม่มีการเปิดทดสอบความสามารถของนักแสดง (Try out) อย่างเป็นทางการ ส่วนคุณสมบัติประการที่สาม คือ พื้นฐานลักษณะอุปนิสัยใจคอที่ดี ทำการทดสอบจากการสัมภาษณ์พูดคุยตกลงกันทั้งสองฝ่าย ระหว่างผู้ทำการคัดเลือกนักแสดง และนักแสดง เพื่อดูพื้นฐานความเป็นอยู่ตลอดจนอุปนิสัยใจคอโดยทั่วไปของนักแสดง เนื่องจากผู้ทำการคัดเลือกเชื่อว่าถ้าบุคคลมีอุปนิสัยใจคอที่ดี มีความรับผิดชอบ และมีความตั้งใจจริงแล้ว ผู้ทำการคัดเลือกก็อยากที่จะส่งเสริมและให้โอกาสบุคคลในการแสดงต่อไป

การทดสอบบุคคลที่จะมารับบทบาทเป็นนักแสดงสมทบหรือนักแสดงประกอบ หลังจากที่มีการคัดเลือกบุคคลที่มีความพึงพอใจ ตามความเหมาะสมกับบทบาทลักษณะตัวละครแล้ว ในกรณีที่ผู้ทำการคัดเลือกนักแสดงมิได้ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนนักแสดงเพื่อมารับบทบาทสำคัญ และเป็นนักแสดงในสังกัด จะเน้นการทดสอบความสามารถของนักแสดง ทั้งนี้เนื่องจากเวลาในการคัดเลือกที่จำกัด จึงต้องการบุคคลที่มีความสามารถอยู่แล้วเพื่อมาร่วมนงานได้ทันที

4. การฝึกฝนพัฒนานักแสดง เป็นขั้นตอนสุดท้าย โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การฝึกฝนพัฒนาจากการเรียนการแสดงของนักแสดงหน้าใหม่ และจากประสบการณ์การแสดงของนักแสดงอาชีพ

การเรียนการแสดงของนักแสดงหน้าใหม่ หลังจากที่นักแสดงได้รับการทดสอบคัดเลือก เพื่อมาร่วมงานกับทีมงานแล้ว ในกรณีที่นักแสดงรับบทบาทสำคัญ เป็นนักแสดงหลักหรือนักแสดงสมทบที่มีบทบาท ทีมงานผู้ผลิตและสถานีโทรทัศน์จะให้นักแสดงทำการฝึกฝนความสามารถทางการแสดง โดยในระยะหลังเป็นที่นิยมกันมาก มีทั้งผู้ฝึกการแสดงจากพัฒนาตนเองมาจากนักแสดงอาชีพที่มีความสามารถ อดีตผู้ฝึกสอนการแสดงของมหาวิทยาลัย หรือทีมงานผู้กำกับและผู้ช่วยผู้กำกับในการฝึกสอนนักแสดง โดยผู้ทำการคัดเลือกนักแสดงเล็งเห็นถึงการฝึกฝนพัฒนาความสามารถของนักแสดง แม้ว่าการคัดเลือกนักแสดงจะไม่มีกระบวนการมาตรฐานที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับขั้นตอนการทดสอบความสามารถ แต่ถ้านักแสดงขาดความสามารถทางการแสดงแล้ว จะไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะตัวละคร และเป็นนักแสดงอาชีพที่ดีได้ ดังนั้น ในทางตรงกันข้าม แม้ว่านักแสดงจะผ่านกระบวนการคัดเลือกนักแสดงที่เปิดโอกาสให้กับนักแสดงได้มาก แต่ถ้านักแสดงจะสามารถดำรงอยู่ในอาชีพการเป็นนักแสดงได้นาน นักแสดงยังต้องการความสามารถเฉพาะตัวทางการแสดงสูง มิฉะนั้นนักแสดงจะมีอายุการทำงานสั้น เนื่องจากโอกาสทางการแสดง ได้เปิดกว้างให้นักแสดงหน้าใหม่ได้เกิดขึ้นในวงการละครโทรทัศน์อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม เมื่อนักแสดงหน้าใหม่ได้เข้าสู่การเป็นนักแสดงอาชีพ โอกาสและประสบการณ์ทางการแสดงจะช่วยฝึกฝนพัฒนาให้นักแสดงมีความชำนาญและมีความสามารถทางการแสดง มีความเข้าใจการเรียนรู้ลักษณะงานและระบบการทำงานได้มากขึ้น

นอกจากนี้ จากการศึกษา ปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย พบว่า มีปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงในละครโทรทัศน์ไทย โดยสรุปได้เป็น 9 หัวข้อ คือ

1. กลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์
แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้มีอำนาจตามหน้าที่ในการคัดเลือกนักแสดงของบริษัทผู้ผลิต โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มบุคคลหลัก คือ ผู้จัดหรือผู้ผลิตและบุคคลในระดับบริหารของบริษัท ผู้กำกับและผู้ช่วยผู้กำกับ ส่วนกลุ่มที่สอง คือ ผู้มีอำนาจของสถานีโทรทัศน์ ซึ่งปัจจัยบุคคลที่มี

ความสำคัญที่สุดในการคัดเลือกนักแสดง คือ ผู้ผลิตของบริษัท จากการดำเนินการผลิตละครในลักษณะการเช่าเวลาผลิตให้กับสถานีโทรทัศน์ ที่จะมีอิสระในการคัดเลือกนักแสดง ส่วนผู้มีอำนาจของสถานี จะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการคัดเลือกนักแสดง สำหรับบริษัทผู้ผลิตที่ดำเนินการผลิตในลักษณะการรับจ้างผลิตให้กับสถานีโทรทัศน์

2. ตัวแทนบริษัทโฆษณา เป็นปัจจัยทางการตลาด ที่มีส่วนสำคัญในการพิจารณาและกำหนดแนวทางการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ โดยศึกษาการพิจารณาข้อสปอตโฆษณาละครโทรทัศน์ของบริษัทโฆษณา แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือการพิจารณาเชิงปริมาณ และการพิจารณาเชิงคุณภาพ ซึ่งมีการพิจารณาดารา นักแสดงที่มีความเหมาะสมทางการตลาดเป็นหลัก โดยมีการพิจารณาจาก 2 ลักษณะ คือการพิจารณาจากเรตติ้งละครโทรทัศน์ที่นักแสดงทำการแสดง และจากการประชาสัมพันธ์ของสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ในขณะนั้น รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแทนบริษัทโฆษณากับสถานีโทรทัศน์ และผู้จัดรายย่อย ที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์

3. ผู้ชม เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาด ที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ โดยการพิจารณาลักษณะการรับชมนักแสดงในละครโทรทัศน์ของผู้ชมที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ผู้ชมที่พิจารณานักแสดงจากความสามารถและความเหมาะสมกับบทบาทของนักแสดง และผู้ชมที่พิจารณานักแสดงจากความชื่นชอบส่วนตัวที่มีต่อนักแสดง

ลักษณะที่หนึ่งคือ ผู้ชมที่พิจารณานักแสดงจากความสามารถและความเหมาะสมกับบทบาทของนักแสดง จะให้ความสำคัญกับความเหมาะสมและความสามารถทางการแสดงในการสวมบทบาทตัวละครของนักแสดง โดยมีได้มีความชื่นชอบส่วนตัวต่อนักแสดง แต่เป็นความชื่นชอบในบทบาทการแสดง

ลักษณะที่สองคือ ผู้ชมที่พิจารณานักแสดงจากความชื่นชอบส่วนตัวที่มีต่อนักแสดง ผู้ชมลักษณะนี้จะไม่สนใจในเรื่องความเหมาะสมกับบทบาทและความสามารถของนักแสดง นั่นคือ เมื่อนักแสดงที่ตนชื่นชอบแสดงอะไรก็ตาม จะติดตามรับชมอย่างต่อเนื่องโดยตลอด และมีแนวโน้มที่จะติดตามชมละครโทรทัศน์มากกว่าผู้ชมในประเภทแรก โดยเฉพาะผู้ชมละครโทรทัศน์ไทยส่วนใหญ่ ที่พิจารณานักแสดงจากรูปร่างหน้าตาและภาพลักษณ์ความเป็นตัวตนของนักแสดง มากกว่าการมองถึงความเหมาะสมกับลักษณะของตัวละครและความสามารถของนักแสดง ซึ่งลักษณะการรับชมละครของผู้ชม สะท้อนให้เห็นถึง

การวางตัวแสดงที่เน้นความเหมาะสมทางการตลาด และความเหมาะสมกับบทบาทและความสามารถของนักแสดง

4. ปัญหาและเงื่อนไขที่เกิดจากนักแสดง แบ่งเป็น 4 หัวข้อ คือ คิวการแสดง ค่าลิขสิทธิ์นักแสดง เกณฑ์การพิจารณารับและปฏิเสธงานของนักแสดง และอัตราค่าแสดง

คิวการแสดง แบ่งเป็น คิวนักแสดงหลัก และนักแสดงสมทบ ที่ผู้ทำการคัดเลือกไม่สามารถคัดเลือกนักแสดงที่ตนต้องการได้ โดยเฉพาะคิวเวลาการทำงานของนักแสดงหลักที่มีความเหมาะสมทางการตลาด ซึ่งต่างเป็นที่ต้องการของทีมงานผู้ผลิตและสถานีโทรทัศน์

ค่าลิขสิทธิ์นักแสดง เกิดจากปัญหาที่นักแสดงติดสัญญาไม่สามารถรับงานด้วยตนเอง จำเป็นต้องปรึกษาผู้ใหญ่ของบริษัทในการรับและดูแลคิวในการทำงาน จึงไม่สามารถร่วมงานกับทีมงานอื่น ๆ ได้

เกณฑ์การพิจารณารับและปฏิเสธงานของนักแสดง แบ่งเป็น การพิจารณาผลที่มีต่อภาพลักษณ์ของนักแสดง และการพิจารณาผลที่มีต่อธุรกิจและการทำงาน of นักแสดง โดยเกณฑ์ในการพิจารณารับและปฏิเสธงานของนักแสดง สามารถแสดงให้เห็นถึงเหตุผลส่วนตัวในการรับงานของนักแสดง ที่ในบางครั้งอาจมิได้เกิดมาจากปัญหาคิวการแสดงและค่าลิขสิทธิ์ของนักแสดงที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม นักแสดงหลักจะมีอำนาจในการต่อรองในการรับและปฏิเสธงานได้มากกว่านักแสดงสมทบ

อัตราค่าแสดง แบ่งเป็น อัตราค่าแสดงของนักแสดงหลัก และนักแสดงสมทบ เนื่องมาจากงบประมาณที่มีจำกัดของทีมงานผู้ผลิตในบางครั้งจึงไม่สามารถคัดเลือกนักแสดงตามที่ต้องการได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากการลดค่าใช้จ่ายในส่วน of นักแสดงสมทบที่สามารถทดแทนกันได้มากกว่านักแสดงหลัก เนื่องจากนักแสดงหลักมีบทบาทสำคัญและผู้ชมให้ความสนใจมากกว่า จึงมีอำนาจการต่อรองได้มากกว่านักแสดงสมทบและนักแสดงประกอบ

5. ความชำนาญและความสามารถของนักแสดง เป็นปัจจัยในเรื่องหลัก การหรือคุณสมบัติของนักแสดงที่ผู้ทำการคัดเลือกนักแสดงใช้ในการพิจารณาตามความชำนาญและความสามารถ of นักแสดง ที่มีผลโดยตรงต่อหลักการคัดเลือกนักแสดงตามความเหมาะสมและความสำเร็จของละครโทรทัศน์ เนื่องจากปัจจัยมากมายที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดง ในบางครั้งทำให้ไม่สามารถคัดเลือกนักแสดงที่มีความเหมาะสมกับบทบาทได้ อย่างไรก็ตาม การคัดเลือกนักแสดงที่มีความชำนาญและมีความสามารถ จะช่วย

ลดข้อจำกัดในเรื่องความไม่เหมาะสมกับบทบาทของนักแสดงได้ เนื่องจากนักแสดงมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนลักษณะของตนให้เข้ากับบทบาทลักษณะของตัวละครได้อย่างกลมกลืน นักแสดงจึงเป็นที่ต้องการของทีมงานผู้ผลิตละครโทรทัศน์

6. ระบบอุปถัมภ์กับการคัดเลือกนักแสดง เป็นปัจจัยหลักการสำคัญที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงนอกเหนือจากระบบคุณธรรม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ระบบค่ายสังกัด และระบบอุปถัมภ์ส่วนตัว

ลักษณะที่หนึ่งคือ ระบบค่ายสังกัด มาจากการเซ็นสัญญาของนักแสดงกับทีมงานผู้ผลิตหรือสถานีโทรทัศน์ ที่ผู้อุปถัมภ์มีหน้าที่ในการสรรหาบทบาทที่เหมาะสมให้แก่นักแสดง ในขณะที่นักแสดงก็หวังว่าจะมีงานแสดงและได้รับการอุปถัมภ์อย่างต่อเนื่อง ความสัมพันธ์จึงเป็นไปในลักษณะตอบแทนกัน และนำมาสู่สัญญาใจที่มีต่อกัน

ลักษณะที่สองคือ ระบบอุปถัมภ์ส่วนตัว แบ่งเป็น 2 ลักษณะมาจากความพึงพอใจส่วนตัวของบุคคลที่มีอำนาจในการวางตัวแสดง ที่มีความรู้จักส่วนตัวหรือมีความสนิทสนมกัน ถูกใจกัน ชักชวนกันมาแสดงละครโทรทัศน์ และจากความพึงพอใจในอุปนิสัยใจคอทั่วไปในการทำงานของบุคคล โดยนักแสดงในความต้องการของทีมงานผู้ผลิต คือผู้ที่มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีอุปนิสัยที่ดีที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน โดยแม้ว่านักแสดงจะไม่ได้มีความเหมาะสมมากนักเมื่อเทียบกับนักแสดงที่มีปัญหาในการทำงาน ผู้ทำการคัดเลือกก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนและส่งเสริม จึงอาจมีผลต่อไปถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ผู้ทำการคัดเลือกมีความชื่นชอบ เนื่องจากเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น ซึ่งเมื่อมีบทละครที่เหมาะสมกับนักแสดง ก็จะพยายามคัดเลือกนักแสดงมาร่วมงานกันอีก เนื่องจากนักแสดงมีความเข้าใจและคุ้นเคยกับระบบการทำงานของทีมงานแล้ว ผู้ทำการคัดเลือกจึงมีความพึงพอใจและเรียกใช้นักแสดงต่อไป จนกระทั่งเป็นนักแสดงประจำที่เห็นหน้ากันบ่อยครั้ง และเป็นที่ทราบกันว่าเมื่อเห็นนักแสดงในละครเรื่องใด จะสามารถคาดเดาได้ทันทีว่าเป็นละครของบริษัทผู้ผลิตใด โดยระบบอุปถัมภ์นี้มีอิทธิพลมากในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย

7. เวลาออกอากาศ เป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ ซึ่งการผลิตละครให้กับสถานีโทรทัศน์ในช่วงเวลาออกอากาศที่ต่างกัน มีผลต่อลักษณะการดำเนินงานและความพึงพอใจในการคัดเลือกนักแสดงของทีมงานผู้ผลิต เนื่องจากช่วงเวลาออกอากาศที่ต่างกัน มีผลทางการตลาดต่ออัตราการแข่งขันและอัตราค่าโฆษณาที่แตกต่างกัน โดยเวลาออกอากาศของละครในช่วง primetime โดยเฉพาะละครหลังข่าวภาคค่ำ

จะมีอัตราการแข่งขันและค่าโฆษณาที่สูงกว่าเวลาออกอากาศของละครในช่วงอื่น ที่ทีมงานผู้ผลิตและสถานีโทรทัศน์ จึงให้ความสำคัญและความพิถีพิถันในการคัดเลือกนักแสดงที่มีชื่อเสียงและมีความเหมาะสมทางการตลาดสูงให้กับละครโทรทัศน์หลังข่าว ดังนั้น เวลาออกอากาศที่แตกต่างกัน จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ที่ต่างกัน

8. เวลาการทำงาน มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดง เนื่องจากเวลาการทำงานที่จำกัดจากเวลาไม่ลงตัวในการดำเนินงาน ทำให้ผู้ทำการคัดเลือกนักแสดงไม่สามารถคัดเลือกนักแสดงได้ตรงตามความเหมาะสมกับบทบาทการแสดงละครโทรทัศน์ที่ต้องการโดยส่วนใหญ่ ปัญหาในเรื่องเวลาการทำงาน จะเกิดกับการคัดเลือกนักแสดงสมทบและนักแสดงประกอบ เนื่องจากเวลาในการเตรียมงานและการคัดเลือกที่จำกัด ในบางครั้งจึงจำเป็นต้องคัดเลือกนักแสดงที่เหมาะสมที่สุดให้ได้ในช่วงระยะเวลาสั้น

9. สภาพการแข่งขัน จากปริมาณผู้ผลิตที่เพิ่มมากขึ้น และการแข่งขันทางการตลาดของทีมงานบริษัทและสถานีโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ ปัญหาการขาดแคลนดารารายและการแย่งดารานักแสดง ปัญหาค่ายสังกัดและการกันดารานักแสดง รวมถึงการประชันดารารายและการนำดารารายขึ้นนำมารวมกันที่ล้วนแต่เป็นผลซึ่งเกิดจากสภาพการแข่งขันของธุรกิจละครโทรทัศน์ โดยมีอิทธิพลต่อปัญหาในการคัดเลือกนักแสดง ที่ก่อให้เกิดการปรับกลยุทธ์ในการคัดเลือกนักแสดง เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับละครโทรทัศน์

อภิปรายผล

จากการศึกษา “กระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงในละครโทรทัศน์ไทย” พบว่า การคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ เริ่มต้นจากระบบอุปถัมภ์ที่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของตัวบุคคลเป็นหลัก คือ ผู้ผลิต และผู้มีอำนาจของสถานีโทรทัศน์ที่มีบทบาทสำคัญในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ โดยการตัดสินใจจะพิจารณาคัดเลือกนักแสดงตามมุมมองความเห็นส่วนตัว ในการมองภาพนักแสดง ที่มีความเหมาะสมตามความต้องการที่ต่างกัน แล้วแต่วิธีการและความพึงพอใจส่วนบุคคล ในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจในการวางตัวแสดง ดังนั้น กระบวนการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย จึงไม่มีขั้นตอนที่เป็นมาตรฐานแน่นอนในทุกกรณี เนื่องจากการคัดเลือกจะไม่เน้นที่กระบวนการ แต่จะเน้นที่ตัวบุคคล หรือผู้มีอำนาจในการวางตัวแสดงเป็นหลัก รวมทั้งสภาพการแข่งขัน ทำให้เกิดการ

ขาดแคลนบุคลากรทางการแสดง โดยเฉพาะปัญหาคิวการแสดงและการขาดแคลนนักแสดงหลัก ทำให้เห็นถึงการตกลงร่วมกันของทั้งสองฝ่าย มากกว่าการพิจารณาในการทดสอบความสามารถและความชำนาญในการแสดงของนักแสดง

นอกจากนี้ เนื่องจากละครโทรทัศน์เป็นอุตสาหกรรมธุรกิจบันเทิง ที่จำเป็นต้องพึ่งพานโยบายทางการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมและผู้สนับสนุนรายการ แนวทางการคัดเลือกนักแสดงจึงมีแนวโน้มในการทดสอบคัดเลือกที่เน้นความเหมาะสมทางการตลาดมากกว่าความสามารถทางการแสดง การคัดเลือกนักแสดงจึงได้สะท้อนให้เห็นถึงการทดสอบคัดเลือกที่เน้นคุณสมบัติพื้นฐานทางการตลาดของนักแสดงก่อน และจึงทำการคัดเลือกนักแสดงให้มีความเหมาะสมกับบทบาทลักษณะของตัวละคร

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้ผลิตและสถานีโทรทัศน์ จะมีอำนาจในการวางตัวแสดง และจำเป็นต้องทำการคัดเลือกนักแสดงที่มีความเหมาะสมทางการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดผู้ชมละครโทรทัศน์ แต่ถ้านักแสดงไม่มีความเหมาะสมกับบทบาทการแสดงที่ได้รับ นักแสดงจะไม่สามารถเป็นนักแสดงที่ดีและประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง นักแสดงจึงต้องมีการฝึกฝนพัฒนาความสามารถทางการแสดงให้มากขึ้น เพื่อปรับเปลี่ยนบุคลิกลักษณะของตนให้เข้ากันกับลักษณะของตัวละครและบทบาทการแสดงที่ได้รับให้มากที่สุด โดยการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ ที่จะประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง จึงต้องมาจากการหาความสมดุลระหว่างการคัดเลือกนักแสดง ที่มีความสามารถ มีความเหมาะสมกับบทบาท และมีความเหมาะสมทางการตลาดให้กับละครโทรทัศน์

ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษากระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงในละครโทรทัศน์ไทยนี้ เป็นการศึกษาผู้ให้ข้อมูลหลักที่สำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักแสดงของบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องเข้าถึงแหล่งข้อมูล และคุ้นเคยกับแหล่งข้อมูลเป็นอย่างดี แต่เนื่องด้วยเวลาการทำงานที่ถูกจำกัดและความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูล ทำให้แหล่งข้อมูลไม่สามารถให้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและอ้างอิงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ ในช่วงระยะเวลาระหว่าง พ.ศ. 2539 – 2541 เพื่อหาภาพรวมของกระบวนการและปัจจัยในการคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้พยายามรวบรวม

รวมข้อมูลทั้งหมดจากแหล่งข้อมูลและการศึกษาเอกสารสิ่งพิมพ์เพิ่มเติม เพื่อประกอบการ
หาภาพรวมที่สมบูรณ์จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงกระบวนการและปัจจัยในการ
คัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป จึงน่าจะมีการศึกษา
วิจัยที่ศึกษาถึง การคัดเลือกนักแสดงละครโทรทัศน์ เพื่อตอบสนองผู้ชมต่างประเทศ ทั้งนี้
เพื่อจะได้มีการศึกษา และทำความเข้าใจถึงแนวทางในการคัดเลือกนักแสดงที่หลากหลาย
แตกต่างกันไป